

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.181/2021/23.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. március 16. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. május 11. napján kihirdetett 31.B.313/2020/43. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Az I. r. vádlottat az ellene a Btk.164. § (1) bekezdésébe ütköző, (8) bekezdése szerint minősülő testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmenti.

Megállapítja, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2020. július 18. napjától 2020. július 21. napjáig volt őrizetben.

Az eljárás során felmerült 218.014 (kettőszáztizennyolcezer-tizennégy) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. május 11. napján kihirdetett 31.B.313/2020/43. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének kísérletében, ezért – mint többszörös visszaesőt – 2 év és 8 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani, és a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből kizárta. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította, és az I.r. vádlottat kötelezte 198.894 Ft bünygyi költség megfizetésére. Terhelt2 II.r. vádlottat az ellene a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt emelt vád alól felmentette, megállapította, hogy a vonatkozásában felmerült 202.054 Ft bünygyi költséget az állam viseli.

[2] A tárgyaláson az ügyész mindkét vádlott terhére fellebbezést jelentett be, az I.r. vádlott esetében súlyosabb büntetés kiszabása, a II.r. vádlott tekintetében pedig bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott enyhítésért és „vádelejtésért” fellebbezett. Az I.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett. A II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

[3] Az első fokon eljáró ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben indítványozta az I.r. vádlott tekintetében a súlyosító körülmények körének az ittas elkövetéssel és a sértett sérülésének 4-5 hetes gyógytartamával történő kiegészítését. Mivel az I.r. vádlott többszörös visszaeső, speciális bűnismétlő, előéletéből következően látszik, hogy rendszeresen összeütközésbe kerül a törvénnyel, ezért álláspontja szerint vele szemben a kiszabandó szabadságvesztésnek a középértékhez történő igazítása szükséges. Mindezekre figyelemmel az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetés tartamának megemelését indítványozta.

[4] A másodfokú ügyészség BF.388/2021/4. számú átiratában a II.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést a Be. 587. § (2) bekezdése alapján visszavonta. Az I.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállás mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ítéletben a vádlott személyi körülményei körében a korábbi büntetések között elírás található. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségének eleget tett, azonban az ítélet indokolásában a váddal kapcsolatban iratellenes az a megállapítás, hogy a tárgyaláson jelenlévő ügyész a tényállást nem módosította, mert az írásbeli végindítványában és a perbeszédének az elején is változatlan jogi minősítés mellett pontosította az ütések számát, és az erőbehatás mértékét.

[5] Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor, mert a büntetési tétel minimumát 8 hónappal meghaladó tartamú szabadságvesztés súlytalan a többszörös visszaesőként, más büntetőeljárás hatálya alatt álló, előéletéből megállapíthatóan a büntetőtörvényekkel rendszeresen összeütközésbe kerülő vádlottal szemben. Kifogásolta, hogy a Fővárosi Törvényszék elmulasztotta az ítélet bevezető részében feltüntetni az I.r. vádlott által őrizetben töltött időt, ezáltal a rendelkező részben azt a beszámításnál nem vette figyelembe.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét az I.r. vádlott tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítandó előzetes fogvatartás idejét pontosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[7] Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben az elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ténymegállapító tevékenysége hiányos volt, a beszerzett bizonyítékok – mind a tanúvallomások, mind az okirati bizonyítékok – logikai láncolatot nem alkotnak, és nem lehet következtetni az I.r. vádlott bűnösségére. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel a büntetéskiszabási körülményeket, azonban azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte, így a kiszabott büntetés eltúlzottnak tekinthető.

[8] Terhelt I.r. vádlott is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését indokolta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú ítéletben rögzített tényállás megalapozatlan, mert a bíróság hiányosan állapította meg a tényállást, az ellentétes a bizonyítást érintő okiratok egy részének tartalmával, a bíróság a megállapított tényekből helytelenül következtetett további tényekre, valamint nem indokolta, hogy egyes tényeket, bizonyítékokat miért hagyott figyelmen kívül. Kifogásolta, hogy a törvényszék az ítéletét, de az ügyészség is a vádat kizárólag a II.r. vádlott vallomására alapozta, aki a jelen ügyben maga is vádlott volt, és akinek érdekében állt, hogy mind őnmaga, mind élettársa ártatlanságát valószínűsítse. Ehhez képest ténykérdés, hogy tanú4 a rendőrséghez intézett telefonhívása során elismerte a bűncselekmény elkövetését. Utalt arra a vádlott, hogy ő maga olyan tartalmú vallomást tett, hogy nem látta ki ütötte meg a sértettet, tehát nem állította azt, hogy tanú4 követte el a sérülést okozó cselekményt, mely ellentétes azon ügyészségi állásponttal, hogy az I.r. vádlott beszélt rá tanú4gyet önmagára nézve terhelő vallomás megtételére.

[9] I.r. vádlott társa rá nézve terhelő vallomására utalva megjegyezte, hogy terhelt2 II.r. vádlott azon alapon terhelte, hogy állítása szerint I.r. vádlott maga nyilatkozott úgy, hogy leütötte a sértettet. A kis alapterületű helyiségben a paprikaspray-vel való lefújás, veszekedés miatt zűrzavaros helyzet volt, ezért nem hallhatott megfelelően a II.r. vádlott. Felhívta a figyelmet az I.r. vádlott arra, hogy maga tanú4 sem állította azt, hogy őt rábeszélte volna a beismerő vallomásra, erre vonatkozóan csak a II.r. vádlottnak volt nyilatkozata. Ez utóbbi körülmény pedig annál is inkább kétséges, mert épp a II.r. vádlott elmenekült a helyszínről, tehát lehetősége sem volt arra, hogy halljon bármilyen befolyásolást. Egyébként az is nehezen magyarázható, hogy terhelt2 elmenekülne egy olyan helyszínről, ahol hallotta, hogy már valaki győzködi az élettársát, hogy vállalja magára az elkövetést. A vádlott hivatkozása szerint egyébként sem ésszerű, hogy rábeszélte volna tanú4gyet erre, hiszen állítása szerint nem is volt olyan befolyásolási lehetősége, amivel erre rábírhatta volna. Kiemelte, hogy éppen tanú4nek és a II.r. vádlottnak volt több konfliktusa a sértettel, hiszen a sértett korábban bántalmazta tanú4 apját. Álláspontja szerint arra pedig végképp nem volt semmi oka, hogy a sértettet, azután bántalmazza, hogy őt a II.r. vádlott már lefújta. Az I.r. vádlott álláspontja szerint a bizonyítékok között kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a II.r. vádlott elmenekült a helyszínről. Utalt arra, hogy tanú2 és tanú3 vallomásait az elsőfokú bíróság sem fogadta el, azonban teljesen nyilvánvaló, hogy ezeket a tanúkat a II.r. vádlott befolyásolta, hogy milyen tartalmú vallomást tegyenek. Ezt a körülményt azonban a törvényszék elmulasztotta értékelni. Felhívta a figyelmet arra, hogy franciakupercot nem találtak a helyszínen. Az elkövetés eszközére, kizárólag a II.r. vádlott vallomásából következtettek. Az

I.r. vádlott álláspontja szerint azon ítéleti megállapítás, hogy az igazságügyi szakértő kizárta, hogy üveg lett volna az elkövetés eszköze, ellentétes az ügy irataival, a szakértő éppen azt állította, hogy teli üveggel lehetséges volt az elkövetés. Mivel a cselekmény előtt a társaság éppen italozott, így valószínű is, hogy üveg volt az elkövetési eszköz, és később a nyomozó hatóság üvegdarabokat talált is a helyszínen.

[10] Véleménye szerint az egyfajta védekezése a II.r. vádlottnak az, hogy paprikaspray-vel történt fújás után elesett. Erre azonban nincs magyarázat, hiszen a II.r. vádlott nem dulakodott a sértettel. Kifejtette továbbá, hogy megalapozatlan az az ítéletben tett megállapítás, hogy a sértett vallomása alapján nem kétséges, hogy nem terhelt² ütötte meg a sértettet. A sértett épp a lefújás miatt nem is láthatta, hogy ki ütötte meg. Kifejtette továbbá, hogy ha valóban ő - az I.r. vádlott - lett volna az elkövető, akkor a II.r. vádlottat és élettársát vádolta volna az elkövetéssel, de nem tett ilyet, mert nem látta, hogy ki az elkövető. Végül utalt arra, hogy már három éve nem követett el törvénybe ütköző cselekményt, és próbál beilleszkedni a társadalomba.

[11] A másodfokú tárgyaláson megtartott perbeszédében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. A lefolytatott bizonyítási eljárás kapcsán foglalkozott az elkövetés lehetséges eszközével, kifejtve, hogy lehet teli boros vagy sörösüveg, de nem zárható ki a franciakulcs sem. Álláspontja szerint azonban ez utóbbi eszközt kell elfogadni a bűncselekmény eszközeként, mert a II.r. vádlott a vallomásában erről számolt be. Utalt arra, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítékokat beszerezte és értékelte. A logika szabályainak megfelelően mérlegelt, és az I.r. vádlott tagadásával szemben rögzítette a tényállást, amelyből helyesen következett az I.r. vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is. Utalt az elsőfokú ítélet hiányosságaira, így arra, hogy az I.r. vádlott korábbi büntetéseinél elírást tartalmaz, az indokolásban iratellenesen hivatkozik arra, hogy az ügyész nem pontosította a tényállást, nem tüntette fel a vádlott által őrizetben töltött időt és eltúlozta enyhe büntetést szabott ki a többszörös visszaesésen túlmenően is büntetett, erőszakos jellegű bűncselekményt is többször elkövető vádlottal szemben. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát emelje, továbbá rendelkezzen a vádlott által őrizetben töltött idő beszámításáról.

[12] Az I.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezése indokolásában foglaltakat tartotta fenn, azt kiegészíteni nem kívánta. Kérte, hogy a büntetés súlyosítása tárgyában előterjesztett ügyészi indítványt a másodfokú bíróság utasítsa el.

[13] Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a 2021. június 28. napján kelt 6.Bf.181/2021/4. számú végzésével az ügyészi fellebbezés visszavonására figyelemmel az elsőfokú ítélet felülbírálatát

a II.r. vádlott tekintetében mellőzte, és megállapította, hogy az ítélet az ő vonatkozásában 2021. június 17. napján jogerőre emelkedett.

[15] Az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. A Be. 590. § (9) bekezdése alapján a felülbírálat nem érinti a II.r. vádlottat, figyelemmel arra, hogy az ő vonatkozásában az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett. Az I.r. vádlottat érintő felülbírálat során a másodfokú bíróság vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, valamint az ítéletnek a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseit.

[16] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során a perrendi szabályokat betartotta. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem hivatkoztak.

[17] Az I.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése alapos.

[18] Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást. Megállapítható, hogy a vádlottakat az elérhető, továbbá a tanúvallomás megtagadásának jogával nem élő tanúkat kihallgatta, a releváns okiratokat a bizonyítás anyagává tette, és az igazságügyi orvos szakértőt a tárgyaláson meghallgatta. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy a Fővárosi Törvényszék a szakértő meghallgatása kapcsán lényeges körülményeket nem tisztázott, illetve abból nem okszerű következtetéseket vont le. Ezért az általa megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja alapján részbeni felderítetlensége miatt megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően nem adta megfelelő magyarázatát annak, hogy a II.r. vádlott, valamint a sértett tanú vallomásain túl mely egyéb körülményre alapozva látta kizárhatónak, hogy a sértett sérüléseinek okozója a II.r. vádlott nem lehetett. Egyetértett továbbá az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon megállapításával, hogy az ítélet személyi körülményeket rögzítő része az I.r. vádlott előzményi bűncselekményei tekintetében elírást tartalmaz.

[19] Az I.r. vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint a sértett kiabálására közelebb ment. Valóban tanú közelében tartózkodott, amikor őt egy sörös vagy borosüveggel valaki leüthette, de a sötétben, illetve a paprika spray kifújása miatt nem látta, hogy ki a bántalmazó. Mivel italoztak, sörös vagy borosüveg lehetett az elkövetés eszköze, de a helyszínen franciakupac nem volt. A nyomozás során az I.r. vádlott tartalmilag azonos vallomást tett, hivatkozva arra, hogy hallotta, amikor tanú az esetről bejelentést téve elismerte, hogy ő bántalmazta a sértettet.

[20] A Fővárosi Törvényszék ítélete 5. oldal 2. bekezdésétől a 7. oldal 5. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. tanú3, az I.r. vádlott élettársa vallomását,

valamint az ügyben korábban gyanúsítottként szereplő tanú⁴ vallomását nem látta értékelhetőnek a bizonyítékok körében. A sértett élettársát, tanú²t a tárgyaláson nem lehetett kihallgatni. Helytállóan utalt azonban arra az elsőfokú bíróság, hogy a tanúnak a nyomozás során tett nyilatkozatai lényegében feloldhatatlan ellentmondásokat tartalmaznak, így azok nem szolgálhatnak a tényállás alapjául.

[21] Így a Fővárosi Törvényszék az általa megállapított és az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó tényállást részben a II.r. vádlott vallomása, részben a sértett vallomása, valamint az igazságügyi orvosszakértő véleménye, továbbá a tárgyaláson történt meghallgatása során tett nyilatkozatai alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság maga is észlelt a II.r. vádlott vallomásai kapcsán felmerülő kétségeket, így elsősorban azt, hogy miért került sor arra, hogy a sértettet lefűjja. Ebben a tekintetben különböző tartalmú védekezéseket terjesztett elő. Nem foglalkozott azonban az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott vallomásának értékelése során azzal, hogy ő volt az, aki a sértett bántalmazását követően egyedülként elhagyta a helyszínt. Eltérő vallomásokat tett arra vonatkozóan, hogy a földön fekvő sértettet meglátva nyomban elszaladt, míg a későbbi vallomásában úgy nyilatkozott, hogy ott volt, amikor az I.r. vádlott súgott tanú⁴nek, hogy a cselekmény bejelentésekor milyen önmagát terhelő nyilatkozatot tegyen. tanú¹ sértett a nyomozás során részben eltérő vallomásokat tett. Első kihallgatása alkalmával úgy nyilatkozott, hogy a paprikaspray-vel történő lefűjását követően nem látta, hogy kik, de többen bántalmazták őt valamilyen eszközzel. Későbbi kihallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a lefűjást követően az I.r. vádlott egy francia kulccsal ütötte meg, azonban ő nem látta az elkövetőt, hanem az élettársa tanú⁴gyetől kapta ezt az információt. A tárgyalás során utóbbi vallomását tartotta fenn, azzal, hogy nem látta, hogy ki bántalmazta, csak az élettársától hallotta ezeket.

[22] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok is ellentmondásokat tartalmaznak, továbbá, hogy a sértett magának az elkövető személyéről közvetlen észlelés alapján nem tudott nyilatkozni, jelentősége volt annak, hogy miként lehet rekonstruálni a bántalmazás pillanatát. A sértett mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson azonos módon adta elő, hogy közvetlenül a bántalmazását megelőzően az I. és II.r. vádlottak hol helyezkedtek el hozzá képest. Nyilatkozatai szerint a II.r. vádlott szemben állt vele, az I.r. vádlott pedig jobbra.

[23] Részben a sértetti nyilatkozatokkal összefüggésben, részben az elkövetés eszközére, valamint az ütések számára és a sértett testhelyzetére vonatkozóan vált szükségessé az igazságügyi orvosszakértő ismételt meghallgatása. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalásra tért át, ahol a szakértőt meghallgatta. A szakértő meghallgatásának eredményeként megállapítható, hogy a sérülések elhelyezkedése folytán az ütés történhetett jobbról bal felé, de inkább szemből történő ütést lehet valószínűsíteni. A sérülések létrehozhatóak egyetlen nagy erejű ütéssel is, de a szakértő valószínűbbnek tartotta a két ütést, és fenntartotta a kiegészítő szakvéleményben írt ezen megállapítását. A bántalmazás eszköze kapcsán a szakértő a sérülésekből kiindulva úgy nyilatkozott, hogy hengeres tárgy lehetett, teli üveg, vascső, stb. Az éles és tompa oldallal egyaránt rendelkező franciakulcs tekintetében úgy nyilatkozott, hogy teljes biztonsággal nem zárható ki, de nem valószínűsíthető.

[24] Az I.r. vádlott vallomásában szerepelt az, hogy a helyszínen valaki üveggel üthette meg a sértettet, így a szavahihetőség tekintetében a szakértői vélemény, ha nem is kategorikusan, de nagyobb valószínűséggel az ő vallomását támasztotta alá. A sértett mind a nyomozás, mind a tárgyalás során következetesen vallott arra, hogy az I. és II.r. vádlottak hozzá képest hol álltak közvetlenül a bántalmazását megelőzően. Természetesen nem kategórikus véleményként, de a szakértő nagyobb valószínűségét látta annak, hogy a sértetthez képest középen, inkább vele szemben álló személy üthetett. A sértetti nyilatkozat szerint pedig a II.r. vádlott állt vele szemben.

[25] Az igazságügyi orvosszakértő meghallgatásának eredményeként a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást annyiban változtatta meg, hogy a történeti tényállás harmadik bekezdését úgy módosította, hogy „A számonkérés miatt Terhelt2 II.r. vádlott felpattant, és tanúl sértett személybe fűjt. Ekkor a vádlottak a sértettel szemben álltak, a sértettel szemben tőle kicsit balra Terhelt2 II.r. vádlott és mellette Terhelt1 I.r. vádlott helyezkedett el, aki a sértetthez képest jobbra állt. Valamelyik vádlott egy hengeres tárgyval tanúl sértett homlokára sújtott, aki az ütés hatására elveszítette az eszméletét és a földre zuhant. Az ütés jobbról balra érte a sértettet.”

[26] E módosítással a tényállás már megalapozott, felülbírálatra alkalmas, ugyanakkor ebből a tényállásból ítéleti bizonyossággal nem lehet következtetni az I.r. vádlott bűnösségére. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 I.r. vádlottat az ellene a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól – bizonyítottság hiányában – felmentette a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján. A másodfokú bíróság a Be. 574. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az első- és másodfokú eljárások során felmerült 218.014 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[27] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet rendelkező részének az I.r. vádlott által kényszerintézkedés hatálya alatt töltött időre vonatkozó megállapítását annyiban egészítette ki, hogy 2020. július 18. napjától 2020. július 21. napjáig volt őrizetben.

[28] A másodfokú bíróság csupán a pontosság kedvéért az elsőfokú ítélet személyi körülmények részben az I.r. vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó adatokat annyiban pontosított, hogy a Miskolci Városi Bíróság 2003. március 6. napján jogerőre emelkedett ítéletének a száma helyesen 18.Fk.4304/2001/13. és a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata fiatakorúak börtöne. A Miskolci Városi Bíróság 2006. szeptember 7. napján jogerőre emelkedett 20.Fk.2653/2005/35. számú ítéletével szintén fiatakorúak börtöne szabadságvesztés került kiszabásra. A Miskolci Városi Bíróság 2007. március 13. napján jogerőre emelkedett 14.Fk.958/2006/4. számú ítéletével a vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben fegyház fokozatú szabadságvesztést szabtak ki.

[29] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 606. § (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2022. március 16.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

Dr. Belovai Henriette s.k.

bíró

Az ítélet Terhelt I. rendű vádlott tekintetében – a kizárólagos ügyészi fellebbezés visszavonása folytán – 2022. június 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. június 30.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

..